

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

Přesně tak je možné označit oficiální verzi, kterou jsme zveřejnili v předešlé části našeho seriálu. Jenomže, jak potvrzují výpovědi některých přímých účastníků jednání představenstva JZD AK Slušovice, průběh schůze ze dne 29. května 1991 byl poněkud jiný. Či spíše řečeno, tak diametrálně odlišný, že se rozhodli formou výpovědi

uvést věci na správnou míru a vlastnoručněm podpisem potvrdit věrohodnost faktů, jež uvádějí. Následující text tedy věnujme tomu, abychom důležité pasáže oněch výpovědí buď formou citátů, nebo parafrází, přiblížili také čtenářům...

(Pokračování z minulého čísla)

(V první řadě je nutno zdůraznit, že jednání představenstva DAK Slušovice bylo oznámeno členům onoho orgánu až v den konání, tedy 29. května 1991, pouhé tři hodiny před jeho zahájením, a to sekretářkou náměstků DAK MOYV ing. Maňáškou. Čili opět nikoliv v vedení DAK Slušovice, jak by se slyšelo a patřilo, ale pochopitelně ze sekretariátu ve skutečnosti právně neexistující akciové společnosti, s níž neměla většina členů představenstva nic společného...)

což současné protokoly nečiní. Pan H. požádal, aby byl uveden počet současných členů družstva, což JUDr. Čoček odmítl: Tato základna prý byla odsouhlasena kulatým stolem už v předchozích měsících...

V podstatě se říká, tvrdí účastníci jednání zmíněného představenstva, kteří podali tuto výpověď, že vše probíhalo z pozice síly a předsedající pan pan Drha nepřipustil jakoukoliv diskusi. Navíc tam zaznělo od několika přítomných důležité konstatace: "Hned v úvodu jsme zpochybnili zápis o usnesení členských usnesení z prosince 1990, který nebyl ani odsouhlasený představenstvem a vedení jej předložilo k soudu bez schválení..."

(Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá nejen jasná manipulace, ale také podvod. Prostě, pánové docent ing. František Čuba, CSc., Pavel Drha, ing. Miroslav Čoček a další si dělali, co chtěli, a to bez ohledu na názory ostatních. Mimochodem, provozovali to i po této schůzi a pranic je nezajímalo, co tomu říkají družstevníci.)

kerž už mnohem dřív nachystali jím. Je až s podivem, že vyšetřovací orgány bezpečnosti, prokuratura a soudy na to nereagovaly, i když o tom věděly. Důkazů existuje víc než dost a byly i v tomto seriálu nejdnou představeny. A mnohokrát představeny ještě budou...)

ZOUFALÉ VOLÁNÍ O POMOC...

I tak lze charakterizovat hlasy řadových členů JZD AK Slušovice, je se ozývaly už v průběhu roku 1990. A v podstatě se nic nelišily od stanoviska právníků, zveřejněného v předělových fázích. Snad jen daleko více poukázávaly na fakta, na stále větší porušování zákonů ze strany vedení agrokombinátu a později DAK MOVA. Jenomže zbylé: V podstatě se nestalo vůbec nic: Nejen tenkrát, ale vlastně až do dnešního dne. Vlastně ano. Misto protořívání konkrétních případů se vše hrálo a stále hraje do "autu". Takže nakonec byla nucena mezeitim ustavená právní a vyšetřovací komise DAK Slušovice (tzv. zbytku Slušovic) obrátit se jménem "antičubovské" opozice dne 22. února 1991 na pana prezidenta, generálního prokurátora ČSFR České republiky, předsednictva ČNR, poslance federálního shromáždění a České národní rady a některá federální resp. česká ministerstva. Například kontroly, spravedlnosti, práce a sociálních věcí... Protože závěry, uvedené v citované ŽÁDOSTI O POMOC byly ve své době, a vlastně jsou stále, velmi aktuální, dovolujeme se některé z nich citovat.

svědčit, končí první rok po listopadové revoluci (římiliardovým škodkem.

Poznamení, že není něco v pořádku, navíc zesílilo po smířlivém tónu, jakým bylo toto malko omlouváno "vedením". Máme za to, že se na něm nepodílela jenom "dvoumiliardová injekce" straně Zemědělské a že je nezpůsobila pouze za kriminálními činy vyšetřovaná organizace BETA. Předpokládáme, že chybějící finanční prostředky byly a jsou obrátně převáděny do různých společností, akciových společností MORAGRO počínaje a citovanou BETA konče. Prokázat však tyto skutečnosti je pro řadové členy prakticky nemožné: Už proto, že v záležitosti působí jako brzdicí nebo mařící faktor celá řada osob, a to jak z úřadů, tak orgánů prokuratury či bezpečnosti. Je největšíne o zainteresované přátele ještě z dob minulého režimu, ale i třeba úředníky, ochotné stát se třeba akcionáři v uvedených iniciativách.

(Systém uplácení partnerů byl v tehdejší agrokombinátu Slušovice dopracován do vysoké úrovně a poskytování byly také vysoké částky. Vzhledem k tomu, co se v posledních pěti letech v České republice děje, nelze předpokládat, že by s tzv. "nežnou" revolucí tento systém zanikl, resp. se nějak změnil. A vůbec už ne ve vztahu ke Slušovicím...)

Část XIII.

"Představenstvo zahájil pan Drha a oznámil, že je svoláno k programu členských schůzí a k rozdělení majetku - schůze by měly toto rozdělení odsouhlasit na podkladě prosincových dílčích členských schůzí. Konstatoval, že registrace MOYV byla zamítnuta, že je usnesení členských schůzí z 18. až 21. prosince 1990 je platné: Družstvo je tedy rozděleno na sedm nových subjektů a de facto schází pouze protokol o rozdělení majetku... Na ústnímu pana Jana I., který zpochybnil platnost členství řady lidí v představenstvu, protože mnozí už ukončili pracovní a tím i členský poměr, sdělil přítomný právník, že zrušením pracovního poměru členství nezaniká... O právoplatnosti rozdělení majetku z prosince 1990 pan Drha coby předsedající odmítl nechat hlasovat..."

(Tady jedno malé pozastavení: Čím jménem hovořil Pavel Drha? Za DAK MOVA, nebo za DAK Slušovice? Proč nechěl vzít v potaz zamítnutí registrace MOYV? Anebo také jinak: Prof. odmítl nechat hlasovat o správnosti rozdělení majetku...? Hlavně však: Proč vůbec nebral na vědomí zákon o zemědělském družstevnictví č. 162/1990 Sb. a neplatné stanovy JZD AK Slušovice...?)

Na závěr pan I. požadoval doplnění zápisu z jednání představenstva o některé další body. Například: - ujasnění platnosti tohoto představenstva, to znamená, kdo je desud členem DAK a kdo v současné době pracuje v soukromých a jiných firmách; - předložení detailního seznamu rozděleného majetku; - jmenovitě upřesnění členské základny.

Dále řekl: "Mám pochybnosti o členství v družstvu některých lidí, kteří hlasovali v průběhu tohoto zasedání představenstva. Jde především o docenta ing. Františka Čubu, CSc., Pavla Drhu, Jana Luttera, Jiřího Janáčka, Lybomíra Polišenského a Jiřího Kloubdu, kteří pracují v soukromých firmách, a dále pana Miroslava Abraháma, jenž se hlasoval v průběhu jednání, ale po jeho skončení požádal o uvolnění z tohoto orgánu z důvodu, že pracuje v privátním podniku..."

(Tohle všechno bylo pochopitelně zamítnuto a do zápisu se z toho nedostalo zloha nic. Či spíše, předsedající Pavel Drha tomu zabránili. Stejně jako se tam "nevešlo" poslední slovo docenta ing. Františka Čubu, CSc. Totiž, že nové dělení majetku už "nebudou, to, co je vydané, protokoly, které jsou připravené v DAK MOVA, ty se mají schvalovat. Veškeré současné dělení má probíhat na základě toho, co vypracovala DAK MOVA, i když to tzv. kulatý stůl neschválil..." Takže, "karty" se vlastně rozdávaly dopředu a podle receptáře,

***

Družstvo DAK Slušovice, které se jeho "vedení" snažilo nejprve nekontrolovat, bez užavěrky, rozdělit a posléze vymazat, stále ještě trvá. Mimo jiné i proto, že část družstevníků se nebodí bránit... DAK MOVA, kam "vedení" s nejasným počtem zastraněných členů přišlo 1. ledna 1991, neexistuje. Přesto, že pan Čuba a spol. byli upozorněni na nelegální stav, likvidovali DAK Slušovice prodejem majetku, převody a tzv. privatizacemi. Řada členů družstva ze strachu před dalším vývojem raději mlčela, čast z nich, zhruba asi 1500, se však postavila proti, a vyjádřila obavy, že zmíněné aktivity mají co skrývat... Což se potvrdilo po zhlédnutí užavěrky za rok 1990. Kdysi slavné družstvo, které vykazovalo miliardové zisky a jemuž by měl tržní mechanismus

***
Koncem ledna 1991, pokračuje se dále v ŽÁDOSTI O POMOC, jsme se obrátili na předsednictvo České národní rady se žádostí o zmrazení majetku s cílem zabránit destruktivní činnosti odpovědných funkcionářů. Namísto toho, aby k onomu zmrazení došlo, dostává "vedení družstva" příslušné upozornění a prodeje, manipulace a přesuny se ještě více zrychlují. Všechno pod patronací a v režii akciové společnosti DAK MOVA, která se po údajné konzultaci na Krajské prokuraturě Brně prokládá za pravomocnou. Už v minulosti jsme si ověřili, že řada stížností a neočekávaných kontrol či revizí končí včas a v potřebném předstihu na stole docenta ing. Františka Čubu, CSc., a dalších funkcionářů družstva.

(Za připomenutí stojí například "nedádná" předpádová kontrola z Prahy, již si na hranici okresu Zlín přebíral "sledovací vůz ČUŤAPO", čili, jak ve Slušovicích touto zkratkou nazývají Čubovu tajnou policii: Stalo se to tři dny poté, co byl z podezřelých okolností vylopuen trezor MORAGRA, z něhož zmizely určité materiály...)

ZÁPIS, KTERÝ NEODPOVÍDÁ PRAVDĚ

Ale pokračujeme dále ve Výpovědi... Pan Čuba sdělil, že Krajský soud Brno požaduje odsouhlasení rozdělení majetku členskou schůzí. Pan I. sice souhlasil, ovšem zároveň upozornil, že Krajský soud chce mimo jiné upřesnění členské základny a důsledné rozdělení majetku, a to konkrétně,

***

Politický dopad zmíněných skutečností je dalekosáhlejší, než se navenek může jevit. Už v roce 1990 totiž "vedení" družstva vytvořilo řadu modelových situací pro zkomplikování vývoje uvnitř státu:

- ví se, že v tomto zájmu byla také organizována řada kampaní a podpisových akcí včetně pozvání premiéra Pitharta ("řidičem Rapantem" do JZD. Neví už se ale, co dostal tenhle řidič, který se na "tu křivdu" nemohl divat (auto LIAZ v ceně 220 tisíc za pouhých 130.000 Kčs a navíc v ceně 130 tisíc za 60 tisíc korun);

- méně známý je ovšem údaj, že návštěva českého premiéra JUDr. Pitharta se termínově kryla s připravovanou předpovědí, kterou plánoval tehdejší ministr vnitřní ČR Tomáš Hradíček. Skutečnost, že vzápětí odstoupil z funkce, už známa je...;

- pouze zasvěceným jsou známy vazby "vedení Slušovic" na veřejnost proti násilí (VPN) přes herce Chudíka a Kňažka. Řada problémů, vyřešená slovenskou stranou, vůbec myšlenkově nevznikla v Bratislavě;

- takřka neznámé jsou cíle a okolnosti návštěv bývalého předsedy KNV v Brně, který docenta ing. Františka Čuby, CSc., kontaktoval s poslancem Bártou. (dnes již zesnulý, jeho jméno a datum narození bylo totožné se jménem a datem narození evidovaného agenta StB). Společným jmenovatelem se pak staly dlouhé diskuse a problémy spojené s akcí "samostatnost Moravy";

- zcela zapomenuty zůstaly kontakty docenta ing. Františka Čuby, CSc., a soudruha Ligačova (bývalý tajemník a člen politbyra ÚV KSČS a zastánce nejtvrděší linie, v druhé polovině osmdesátých a počátkem devadesátých let úhlavní protivník Gorbačova, pozn. autor) a několikanásobné návštěvy sovětských poradců u někdejšího tajemníka KSC soudruha Zajice (ostatně, Zajic později pracoval ve Slušovicích);

- zatím ještě nemohou být známy okolnosti a pozadí projektu na udržení velkých zemědělských družstev, vzájemně provázaných, a se zahraniční kapitalovou účastí. Ve slušovickém pojetí by to byla výhodná koncentrace moci, následně vytvoření monopolu na výrobu potravin a z toho vyplývající politický vliv. Po konzultaci předsedy KSČM soudruha Jiřího Svobody u soudruha docenta ing. Františka Čuby, CSc., byla již rozdělná přípravná fáze na zajištění propagace tohoto záměru...

- Znepokojuje nás, že z podstatné části je krize naší společnosti koncepčně připravována a řízena ze Slušovic. Máme obavy, že se k tomu použijí a dosud ještě používají finanční prostředky, které našemu družstvu chybějí.

***

(Zdá se, že citované úryvky ze ŽÁDOSTI O POMOC nepotřebují další komentáře. Mnohé z toho jsme už v minulých částech našeho seriálu zveřejnili a doložili fakty, o mnohých údajích se budeme zmínovat později. Na druhé straně však, mnohé z předpovědí tzv. "učebnicové" opozice se, bohu-

žel, od 22. února 1991 staly skutečností. A konečně, mnohé se, postupně, skutečností stávají v současné době. Za těchto souhlasu těch, kteří tenkrát dopustili beztržnost "slušovické mafie". Za těchto souhlasu těch, kteří dnes vládou a pomáhají tak realizovat "slušovický scénář"...))

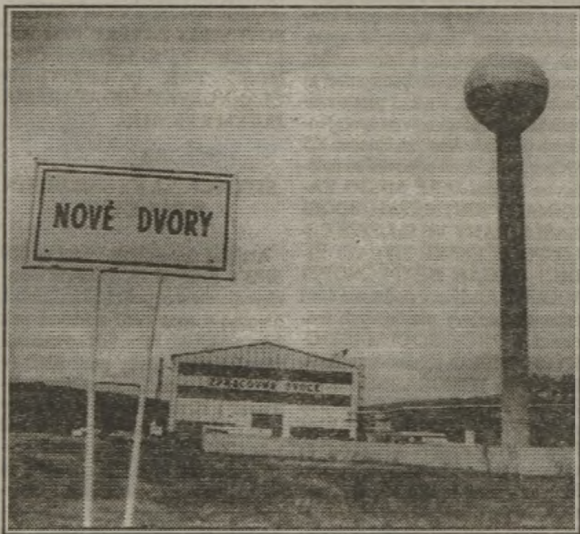
NIKDO NIC NECHCE VYŠETŘOVAT

Zoufalé volání Slušovických po tom, aby se konečně začal celý případ pořádně vyšetřovat, bylo odesláno politické a výkonné moci, jak jsme se dočetli v minulých částech, 22. února 1991. Vzhledem k uveřejněným faktům, resp. konkrétně výslovným podezřením, by se tedy dalo očekávat, že bude vyslyšeno. A kompetentní místa s veškerou odpovědností přistoupí urychleně k objasnění trestné činnosti agrokombinátu. Bohužel, opak se stal pravdou. V dané situaci se úřady či

(Jenomže, z toho měli pisatelé ŽÁDOSTI O POMOC obavy: Totiž díky nepřímé angažovanosti tehdejšího českého premiéra Petra Pitharta v záležitosti slušovického družstva a negativním výsledkům vyšetřování ze strany českého ministerstva státní kontroly předpokládali zaujatost. V dopise adresovaném ministryni ing. Kořínkové dne 19. března 1991 to konstatovali jasně: "Přesto postupujete naši žádost ministerstvu státní kontroly ČR, kam především vedly a stále vedou temné žilky, o nichž hovořil pan prezident již 21. srpna 1990. Tímto úkonem je tedy celá věc uzavřena a na příslušném ministerstvu odložena ad acta s upozorněním do Slušovic...")

***

A jak reagovalo zmíněné ministerstvo státní kontroly České republiky? Představitelé právní a vyšetřovací komise DAK Slušovice se v podstatě moc nepletli. Dne 20. března 1990 oznamuje ve svém příspěvě (čj. 12315/91) JUDr.

Zpracovna ovoce v Nových Dvorcích

institute spíše snažily přehrát odpovědnost na podřízené složky. Anebo hledaly výmluvy, proč není možné se tím případně oním zabývat... Prostě, jako by se bály sáhnout do "vosího hnízda". Možná to ovšem nebylo ani tak ze strachu. Možná zde hrála rozhodující roli nechuť...

Dne 8. března 1991 napsala ministryně kontroly tehdejší federální vlády ing. Květa Kořínková (dopis čj. 1633/608/91) jednomu z představitelů zmíněné již právní a vyšetřovací komise DAK Slušovice: "Vzhledem k tomu, že předmětem Vaší kritiky je organizace spadající do působnosti České republiky, Vám s politickým sdělením, že federální ministerstvo kontroly není podle zákona č. 194/1988 Sb. ve znění zákona 297/1990 Sb. o působnosti federálních ústředních orgánů státní správy k řešení Vašich požadavků příslušné. Váš dopis proto postupují ministerstvu státní kontroly České republiky..."

Jan Jurásek z odboru 340: "K Vašemu podání ze dne 22. 2. t.r., které nám došlo prostřednictvím federálního ministerstva kontroly 14. března 1991, sdělujeme, že šetření věci zabezpečuje podle věcné příslušnosti Generální prokuratura ČR, na kterou jste se rovněž obrátili. Proto jsme podání postoupili k dalšímu opatření této prokuraturě." Ani o slovo víc...

Generální prokuratura ČR si vskutku s odpovědí pospíšila. Už 14. března 1991 (IV/1 Gpt654/91) prostřednictvím starší prokuratury tohoto úřadu JUDr. Urbanové oznámila: "... sdělujeme, že v té části, kde poukazuje na machinace s finančními prostředky převáděnými z DAK Slušovice na nově vytvořené akciové společnosti, jsme věc postoupili k dalšímu opatření Krajské prokuratury v Brně. Generální prokuratura ČR bude vyřízení věci sledovat. Tu část Vašeho podání, kde upozorňujete na hrozící destabilizaci společnosti, řízenou ze Slušovic, jsme postoupili k dalšímu

opatření Federální informační službě. O vyřízení zbývajících částí, týkajících se výmazu DAK Slušovice v podnikovém rejstříku, právní neplatnosti založení DAK MOVA a nesprávného postupu DAK Slušovice v pracovních vztazích, budete Generální prokuraturou ČR vyrozuměni dodatečně..."

(Všimněte si, prosím, s jakou rychlostí si onen horký brambor zavary "Causa Slušovice" jednotlivé orgány státní správy předhazovaly. Prakticky jej odesílaly "podřízeným či sesterským" instancím hned další den: Jen, aby už byl z "domu pryč". Za zmlukou však stojí i to, jak celou záležitost drotily. Čím větší rozřízněnost, tím větší rozplizlost a menší pravděpodobnost úspěchu. Navíc také mnohem širší únik informací. Ostatně, se starší prokurátorkou JUDr. Urbanovou se setkáme později. A tehdejší Federální informační službu - FIS - si čtenáři jistě pamatují z dřívějšího textu, jak elegantně smetla záležitost vyšetřování trestné činnosti slušovického agrokombinátu počátkem devadesátých let nekompromisně "pod stůl".)

***

Krajská prokuratura v Brně rovněž nelenila a už 8. dubna 1991 věc postoupila opět níž. Starší prokurátor zmíněného úřadu JUDr. Marta Rábková to sdělila (Kn 135/91-15v) následujícím způsobem: "... dnešního dne byla okresní prokuratura ve Zlíně postoupena k prověření ve smyslu 158 odst. 3 tr. ř. ta část Vašeho oznámení, ve které poukazuje na machinace s finančními prostředky převáděnými z DAK Slušovice na nově vytvořené akciové společnosti MORAGRO, BETA a další. O výsledku prověření budete vyrozuměni přímo okresní prokuraturou ve Zlíně..."

Další dopis nepřišel. To znamená, že podle informací zástupců právní a vyšetřovací komise slušovického DAK věc usnula. Přinejmenším v té době. Pánové na prokuraturě buď nic nedělali, nebo se věci zabývali tak líně, že "nemohli" být hotoví, a nebyť známé aféry kolem bývalého zlínského policejního vyšetřovatele kapitána Alexeje Žáka, snad by lidé z okolí pana docenta ing. Františka Čuby, CSc., zůstali nepovšimnuti dodnes.

(Nejlepší na tom je, že těch podání bylo tenkrát odesláno podstatně víc než na federální ministerstvo kontroly a příslušné prokuratury. Jenomže: Co udělal například české ministerstvo spravedlnosti? A co předsednictvo České národní rady, národní ministerstva financí a zemědělství atd.? Byli vůbec schopni odpovědět? Nebo jinak řečeno: Odpověděli vůbec? A co Federální informační služba? Zkoušela zjistit, zda DAK MOVA Slušovice, dnes Bratislava, se opravdu podílela na hrozcích, a vlastně až do současnosti existujícím nebezpečím destabilizace společnosti? Nedělo se nic. Snad jen, že Slušovice, za těchto podpory "kohosi" postupně od počátku roku 1991 začaly přecházet do protitoku...)

(Pokračování přístě)

Jiří F. PILOUS